شرط سوّم ـ پاك بودن بدن و لباس

شرط سوّم ـ پاک بودن بدن و لباس

م۲۸۵ ـ در حال طواف، بدن و لباس باید از خون ـ و بنا بر احتیاط واجب از بقیّه ی نجاسات ـ پاک باشد، امّا پاک بودن جوراب و دستمال و انگشتر و مانند اینها شرط نیست.

م۲۸۶ ـ خون کمتر از یک درهم و خون جراحت و زخم که در نماز اشکال ندارد، در طواف نیز اشکال ندارد.

م۲۸۷ ـ اگر بدن یا لباس با خون ـ و بنا بر احتیاط واجب با بقیّه ی نجاسات ـ نجس باشد در صورت امکان باید برای تطهیر، تا زمانی که وقت تنگ نشود، طواف را به تأخیر اندازد.

م۲۸۸ ـ اگر در پاک بودن بدن یا لباس شک کند، پاک است، امّا اگر بداند بدن یا لباس نجس بوده و شک کند آنها را تطهیر کرده یا نه، باید برای طواف تطهیر کند.

م۲۸۹ ـ اگر پس از پایان طواف بفهمد بدن یا لباسش نجس بوده است، طواف صحیح است.

م۲۹۰ ـ اگر در حال طواف، بدن یا لباس نجس شود، مثلاً بر اثر ازدحام، پا مجروح شود، اگر بدون قطع طواف نتواند آن را تطهیر کند، واجب است طواف را قطع و بدن یا لباسش را تطهیر کند و بلافاصله برگردد و اگر موالات از بین نرفته، طواف را از جایی که قطع کرده ادامه دهد و طواف صحیح است.

م۲۹۱ ـ اگر در حال طواف، در بدن یا لباس نجاستی ببیند و نداند پیش از طواف وجود داشته یا در حال طواف پدید آمده، مانند مسئله ی قبل عمل کند.

م۲۹۲ ـ اگر در حال طواف بفهمد بدن یا لباس نجس است و یقین کند پیش از شروع طواف وجود داشته است، حکم مسئله ی قبل را دارد.

م۲۹۳ ـ اگر نجاست بدن یا لباس را فراموش کند و در حال طواف به یاد آورد، حکم سه مسئله ی قبل را دارد.

م۲۹۴ ـ اگر نجاست بدن یا لباس را فراموش کند و بعد از طواف به یاد آورد، طواف صحیح است ؛ امّا اگر نماز طواف را نیز با همان بدن یا لباس نجس به جا آورده، باید پس از تطهیر، نماز را دوباره بخواند و احتیاط مستحب است پس از تطهیر، طواف و نماز را تکرار کند.